

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Фурсова Інна Михайлівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині другій статті 61, пункту 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України частину першу статті 216 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV, яка встановлює *правові наслідки недійсності правочину*; частину п'яту статті 411, частину першу статті 417 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV, відповідно до яких: *„Висновки суду касаційної інстанції, в зв'язку з якими скасовано судові рішення, є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції під час нового розгляду справи“*; *„Вказівки, що містяться в постанові суду касаційної інстанції, є обов'язковими для суду першої та апеляційної інстанцій під час нового розгляду справи“*.

Фурсова І.М. вважає, що остаточне судового рішення не відповідає принципу верховенства права, не забезпечує принцип обов'язковості судового рішення, „порушує обсяг конституційних прав і свобод або унеможлиблює їх в доступі до правосуддя“. Крім того, вона зазначає про порушення принципу індивідуалізації юридичної відповідальності.